

Ανθρώπινες Σχέσεις στο χώρο εργασίας

Το πρόβλημα των ανθρωπίνων σχέσεων, της ανθρώπινης επαφής, γεννήθηκε μαζί με την κοινότητα, μαζί με την ανάγκη του ατόμου, να συμβιώσει σ' ένα κοινό χώρο.

Η συμβίωση αυτή γέννησε και γεννά πάρα πολλά προβλήματα και πολλές δυσκολίες.

Πάρα τη λαμπρότητα του τεχνικού πολιτισμού, οι συγκρούσεις μεταξύ των ανθρώπων σήμερα είναι πάρα πολλές και το άγχος της ζωής διαρκώς μεγαλώνει. Η εμπειρία των δύο τελευταίων πολέμων ήταν οδυνηρή και ακριβώς από αυτά τα οδυνηρά βιώματα των τελευταίων χρόνων, γεννήθηκε η επιστήμη των "ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ".

Μερικοί φωτισμένοι άνθρωποι συγκέντρωσαν την πείρα της ζωής και τη διάρθρωσαν κατά επιστημονικό τρόπο.

Στην αρχή, όπως σε κάθε επιστήμη, έκαναν υποθέσεις και μετά ζήτησαν να τις επαληθεύουν πειραματικά, για να βγάλουν πορίσματα και νόμους, όσο είναι δυνατόν φυσικά, όταν μελετά κάποιος τους ανθρώπους και τα ανθρώπινα πράγματα.

Έτσι σιγά σιγά κατέληξαν σε συμπεράσματα.

Διαπίστωσαν π. χ, ότι από τη σύγκρουση προϊσταμένου και υφιστάμενου και η εργασία βγαίνει μειωμένη και η ποιότητα της όχι ικανοποιητική, ο δε εργαζόμενος εξουθενωμένος.

Αντίθετα, όταν υπάρχει μια σύμπνοια στο χώρο εργασίας, μια αλληλοσυμπλήρωση, μια ομόγνωμη συμμετοχή όλων στο κοινό έργο, τότε προάγεται και το ατομικό συμφέρον, αλλά και το συμφέρον της υπηρεσίας.

Με τη βοήθεια της ψυχολογίας και της κοινωνιολογίας, το πρόβλημα μπήκε σε νέες βάσεις, ανοίχτηκε ένας καινούργιος ορίζοντας, με το σύνθημα να ξαναγυρίσουμε " ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΑΞΙΕΣ".

Ο ανθρωπισμός, βέβαια, αυτός, δεν είναι καινούργιος.

Και οι παλαιότερες εποχές είχαν σαν ιδανικό και όραμα την εφαρμογή του ανθρωπισμού.

Σήμερα, όμως, μπορεί η ουτοπία του άλλοτε, να γίνει πράξη και εφαρμογή. Η επιτυχία στη ζωή γενικά και στο επάγγελμα ειδικότερα, εξαρτάται από το βαθμό της ικανότητας προσαρμογής του κάθε ατόμου.

Η προσαρμογή αυτή προς την εργασία και προς το κοινωνικό της περιβάλλον, πρέπει να γίνει έτσι, ώστε να ευνοήσει την ανάπτυξη της προσωπικότητας του ανθρώπου, να βοηθήσει στη βελτίωση της ποιότητας του έργου της υπηρεσίας και να συντελέσει στην ανοδική πορεία και των δύο.

Το άτομο, για να πετύχει μια αρμονική συμβίωση και συνεργασία με τους άλλους, πρέπει να γίνει δεκτό και να ενταχθεί σε μια κοινωνική ομάδα, μέσα στην οποία πρέπει να διατηρήσει και να αναπτύξει την ιδιαίτερη προσωπική του υπόσταση, δεδομένου ότι άτομα και ομάδα συνυπάρχουν και αλληλοεπηρεάζονται.

Η ένταξη αυτή του ατόμου στην ομάδα, για να είναι ικανοποιητική πρέπει να εκπληρώνει, τόσο τις ανάγκες του ως ατόμου, όσο και τις ανάγκες της κοινωνικής ομάδας ως συνόλου.

Από τη πλευρά του ατόμου, για να δούμε, πότε είναι επιτυχής και ολοκληρωμένη η προσαρμογή του για να συντελέσει, όχι μόνο στην επαγγελματική επιτυχία, αλλά και γενικότερα στην επιτυχία στη ζωή, πρέπει να εξετάσουμε το θέμα αυτό από τριπλή σκοπιά.

α. Προσαρμογή του ανθρώπου προς τον άνθρωπο.

Πρέπει να μάθει ο εργαζόμενος τον τρόπο με τον οποίο θα δημιουργήσει και θα διατηρήσει καλές σχέσεις με τους προϊσταμένους του, με τους υφιστάμενους του, με τους συνεργάτες του και γενικά με όλους τους συνανθρώπους του, μέσα και έξω από την υπηρεσία στην οποία απασχολείται.

β. Προσαρμογή του ανθρώπου προς την εργασία.

Για να πετύχει ο εργαζόμενος την καλή εκτέλεση της συγκεκριμένης εργασίας του, πρέπει να αναπτύξει στον ανώτερο βαθμό τις ικανότητες, δεξιότητες, ενδιαφέροντα και χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς του, που απαιτεί η συγκεκριμένη αυτή εργασία.

γ. Προσαρμογή της εργασίας προς τον άνθρωπο. Καταβάλλεται προσπάθεια, ώστε τα εργαλεία, οι μηχανές, ο τόπος, ο χρόνος κ.λπ. της εργασίας, να

προσαρμοστούν στο βιολογικό και ψυχολογικό οργανισμό του ανθρώπου, ώστε να μπορεί αυτός να επιτύχει έναν ανώτερο βαθμό απόδοσης, με ένα όσο το δυνατόν χαμηλότερο βαθμό φθοράς των δυνάμεών του, δηλαδή γενικής και νευρικής κόπωσης του.

Η επιτυχία στο θέμα χειρισμός ανθρώπων, διοίκηση ανθρώπων, συνίσταται στο να ξέρει ο καθένας, ποιος είναι ο ίδιος και ποιοι είναι οι άλλοι.

Το θέμα, λοιπόν, συνίσταται στο να σπουδάσω τη συμπεριφορά των συνανθρώπων μου, να μάθω πως αντιδρούν σε κάθε περίπτωση, αν θέλω να τους κατευθύνω για ένα παραγωγικό σκοπό και να τους γνωρίσω σαν άτομα, αλλά και σαν μέλη ομάδας, γιατί διαφορετικά αντιδρά ο άνθρωπος σαν άτομο και διαφορετικά σαν μέλος της ομάδας.

Αυτήν την αλληλεπίδραση, αυτό το ρεύμα που δημιουργεί το ψυχολογικό κλίμα, καλείται ο νέος κλάδος των κοινωνικών επιστημών που λέγεται "ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ" να το οργανώσει και να το διαμορφώσει έτσι, ώστε η ποιότητα της εργασίας να βελτιώνεται και η ικανοποίηση του ανθρώπου απ' την εργασία του, να αυξάνεται.

Πηγή: Το βιβλίο μου, με τον τίτλο «ΕΠΙΤΟΜΗ: (Επικοινωνιακές Σχέσεις, Αρχές Μάνατζμεντ, Άμβλυνη Ηθικών Αξιών), σελίδες 630.

Σας Ευχαριστώ

Δημήτριος Μητρόπουλος